

روابط علی سبک‌های دلبستگی، احساس تنهایی و عزت نفس با آمادگی به اعتیاد

لطیفه شمس‌الدینی^۱، افسانه توحیدی^۲، قاسم عسکری زاده^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۰۹/۲۷
تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۴/۲۰

چکیده

هدف: هدف پژوهش حاضر تعیین برآزش مدل روابط علی سبک‌های دلبستگی، احساس تنهایی، و عزت نفس با آمادگی به اعتیاد بود. **روش:** روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. ازین تام دانشجویان دانشگاه‌های شهر کرمان ۵۹۶ دانشجو به شیوه نمونه‌گیری خوش‌ای چندمرحله‌ای تصادفی انتخاب شدند و مقیاس‌های سبک‌های دلبستگی هازان و شیور، نسخه کوتاه شده مقیاس احساس تنهایی اجتماعی و عاطفی بزرگسالان دیتماسو، بران و بست، عزت‌نفس روزنبرگ، و پرسشنامه آمادگی به اعتیاد زرگر را پاسخ دادند. به منظور بررسی مدل از روش تحلیل مسیر در نرم‌افزار AMOS استفاده شد. **یافته‌ها:** مدل به دست آمده از ساخته‌های برآزندگی مناسبی برخوردار بود. از میان متغیرها، سبک دلبستگی دوسوگرا اثر مستقیم و معناداری بر آمادگی به اعتیاد داشت ولی از طریق متغیر عزت نفس آمادگی به اعتیاد رابطه معکوس و معناداری داشت. **نتیجه‌گیری:** از سبک‌های دلبستگی فقط سبک دلبستگی دوسوگرا هم مستقیم و هم غیرمستقیم به واسطه احساس تنهایی و عزت‌نفس پیش‌بینی کننده آمادگی به اعتیاد بود.

کلید واژه‌ها: سبک‌های دلبستگی، عزت نفس، احساس تنهایی، آمادگی به اعتیاد

۱. کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه شهید باهنر، کرمان، ایران

۲. نویسنده مسئول: استاد یار گروه روانشناسی، دانشگاه شهید باهنر، کرمان، ایران، پست الکترونیک: atowhidi@uk.ac.ir

۳. استاد یار گروه روانشناسی، دانشگاه شهید باهنر، کرمان، ایران

مقدمه

وابستگی به مصرف مواد^۱ از شایع‌ترین اختلالات روانی است و یکی از مهم‌ترین مسائلی است که سلامت اقشار جامعه، به ویژه نسل جوان را مورد تهدید قرار می‌دهد. مطالعات فراوانی حاکی از افزایش گرایش دانشجویان به مصرف الکل، سیگار و سایر مواد هستند. علاوه بر افزایش روند مصرف مواد در بین جوانان، سن شروع مصرف مواد نیز کاهش یافته است (بوتین، ۲۰۰۰). به همین دلیل، لزوم شناسایی عوامل پیش‌بینی‌کننده در پیشگیری کننده آن در افراد به ویژه نوجوانان و جوانان و پرورش عوامل محافظت کننده در برابر اعتیاد بیش از پیش احساس می‌شود (حسین‌المدنی، کریمی و بهرامی، ۱۳۹۱). یکی از مهم‌ترین عوامل محافظت کننده در برابر آمادگی به اعتیاد خانواده و میزان دلبستگی فرد با والدین است (برهانی، ۲۰۱۳). دلبستگی اصطلاحی است که برای اولین بار در سال ۱۹۶۹ توسط جان بالبی^۲ ارائه شد. او آن را پیوند عاطفی پایدار با شخصی خاص در زمانی ویژه تعریف کرده است (دانشسکی، ۲۰۱۵). آینزوورث^۳ بر پایه نظرات بالبی سه سبک عمدۀ دلبستگی را توصیف کرد که عبارتند از این‌میان^۴، نایمن اجتنابی^۵ (انکار کننده)، نایمن دوسوگرا^۶ (مرتضوی‌زاده، ارجمندی بگلاری، ۲۰۱۲؛ دادگر، عبدالمنافی، رستمی، و حمیدی، ۲۰۱۰). افراد با دلبستگی این‌میان در برقراری روابط صمیمی راحت هستند و چهره‌های دلبستگی خود را به عنوان افرادی گرم توصیف می‌کنند. در دلبستگی مضطرب- دوسوگرا افراد برای برقراری روابط نزدیک تمایل شدیدی دارند اما در عین حال نگرانی بسیاری از طردشدن دارند. پذیرش از طرف دیگران را شرط لازم برای داشتن احساس خوب نسبت به خود می‌دانند. این افراد تصویر منفی از خود دارند اما نسبت به دیگران نگرش مثبت دارند. در دلبستگی اجتنابی افراد به دنبال خوداتکایی هستند و زمانی که احتمال می‌رود از طرف دیگران طرد شوند با انکار نیاز دلبستگی برآند تا تصویر مثبت از خود را حفظ کنند در حالی که از دیگران انتظارات و نگرش منفی دارند (احدى، ۱۳۸۸).

۱۶۲
162

سال پایانی ۱۳۹۶ شماره ۳۲ تابستان Vol. 11, No. 42, Summer 2017

1. substance dependence
2. Botvin
3. Borhani
4. Bowlby
5. Duschinsky

6. Ainsworth
7. secure attachment
8. insecure avoidant attachment
9. insecure ambivalent attachment

پژوهش‌های فراوانی رابطه بین سبک‌های دلستگی با وابستگی به موادمخدّر و الكل را به صورت مثبت و معنادار نشان می‌دهند (مرتضوی‌زاده و همکاران، ۲۰۱۲؛ دادگر و همکاران، ۲۰۱۰).

علاوه بر این، از یک سو، دلستگی به منزله شکل‌گیری یک رابطه عاطفی عمیق توأم با اعتماد و اطمینان به دیگران است. رابطه‌ای که در آن دیگران به عنوان یک منبع حمایتی پاسخ‌گو و قابل اعتماد ادراک می‌شوند. از دیگر سو، دلستگی با ایجاد مدل کارکرد درونی مثبت از دیگران، به ایجاد روابط صمیمانه با دیگران منجر می‌شود. از این‌رو، به نظر می‌رسد دلستگی و تشکیل چنین رابطه‌ای مانع بروز هیجانات منفی و از جمله احساس تنهایی^۱ در افراد می‌شود. احساس تنهایی زمانی به وجود می‌آید که تماس و رابطه فرد با دیگران کاذب باشد، به نحوی که تجربه عاطفی مشترکی برای این رابطه دو جانبه فرد با دیگران متصور نباشد و انسان در فرایند تماس با دیگران، ارتباط حقیقی و صمیمانه نداشته باشد (ونهالست، و همکاران، ۲۰۱۲).

۱۶۳

163

۱. زیان، سعادت، ۲۰۱۷، Vol. 11، No. 42، Summer 2017

احساس تنهایی ناشی از هیجانات ناراحت‌کننده‌ای است که قبل از رفتارهای پر خطر به وقوع می‌پیوندد (لوی، میهان و ویر، ۲۰۰۶). پژوهش‌ها نشان می‌دهند که مشکلات هیجانی و روان‌شناختی مانند تجربه تحت فشار بودن و اضطراب، گریز از مدرسه، سیگار کشیدن و استفاده از موادمخدّر (لمیس، بلارد و پتل، ۲۰۱۴؛ اسکس، پتراس و مسات، ۲۰۰۸^۲) در بسیاری از کودکان و نوجوانان مبتلا به احساس تنهایی مشاهده می‌شود (زینالی، ۲۰۱۴^۳). علاوه بر احساس تنهایی یکی دیگر از عوامل مرتبط با اعتماد عزت نفس است. عزت نفس به عنوان "ارزیابی فرد از ارزشمندی خویش" تعریف می‌شود (روزنبرگ، ۱۹۶۵^۴؛ ۱۹۷۹^۵). در واقع، عزت نفس ارزیابی افراد از خود در پرتو عقاید دیگران است که بر اساس فرآیندهای عاطفی خصوصاً احساس‌های منفی و مثبت درباره خود بنا شده است (براون، ۱۹۹۳^۶). عزت نفس با برخی از پدیده‌های روانی از جمله راهبردهای مقابله‌ای مثبت و

1. Loneliness

5. Essex, Petras, & Massat

2. Vanhalst

6. Zeinali

3. Levy, Meehan, & Weber

7. Rosenberg

4. Lamis, Ballard, Patel

8. Brown

سازنده، انگیزش بالا و حالات عاطفی مثبت رابطه دارد (نظری چکنی، بهروزی، مهرابی زاده هنرمند، و هاشمی شیخ شبانی، ۱۳۹۲). مصرف مواد، الکل، ماری جوآنا و سیگار با عزت نفس رابطه منفی دارد (استاکی، ۲۰۰۳). بر اساس نتایج سایر تحقیقات، عزت نفس پایین با عوامل دیگری از جمله اعتیاد به موادمخدار (ریچاردسون، نون و راتنر، ۲۰۱۳؛ یوبا، یاکوب، طالب، عبدالله، و مفرد، ۲۰۱۳)، رفتارهای پر خطر (دلاور و رشید، ۱۳۸۶)، و مصرف سیگار (کارتز و بایرن، ۲۰۱۳) در ارتباط می‌باشد.

از طرفی، به نظر می‌رسد دلبستگی اینم با ایجاد مدل کارکرد درونی مثبت از خود، عزت نفس افراد را تحت تأثیر قرار می‌دهد. بدین معنا که افراد با دلبستگی اینم با ایجاد تصویر مثبتی از خویش، خود را به عنوان شخصی ارزشمند و قابل احترام ادراک می‌کنند. در این زمینه، مطالعه هاستینگر و لوچن^۵ (۲۰۰۴) نشان داد که افراد دلبسته اینم نسبت به افراد دلبسته نایمن دارای عزت نفس بالاتر و رفتارهای سلامت‌زای بیشتری هستند. علاوه بر این، نتایج پژوهش مؤیدفر، محمدیان و طباطبایی (۱۳۸۶) نشان داد که دلبستگی اینم با عزت نفس اجتماعی رابطه مثبت دارد و دلبستگی اجتنابی و سبک دلبستگی مضطرب-دوسوگرا باعث کاهش عزت نفس اجتماعی می‌شود.

با توجه به رشد روزافزون اعتیاد و آثار مخرب آن بر جنبه‌های مختلف زندگی افراد، پژوهش در این زمینه و شناسایی پیشایندهای آن حائز اهمیت می‌باشد. از آنجا که بسیاری از افراد مبتلا به اعتیاد از قشر جوان و گاه تحصیل کرده جامعه می‌باشند، ضرورت تحقیق در این حوزه و شناسایی عوامل دخیل در آن دو چندان می‌شود. از این‌رو، هدف پژوهش حاضر تعیین برخی از پیشایندهای آمادگی به اعتیاد در دانشجویان و در قالب یک مدل علی می‌باشد. با توجه به نتایج تحقیقات مطرح شده در این زمینه، سبک‌های دلبستگی به عنوان متغیر برون‌زاد، احساس تنهایی و عزت نفس به عنوان متغیر واسطه و آمادگی به اعتیاد به عنوان متغیر برون‌زاد در نظر گرفته شده‌اند.

1. Otsuki
2. Richardson, Kwon, & Ratner
- 3.Uba, Yaacob, Talib, Abdullah, & Mofrad

4. Carters & Byrne
5. Huntsinger & Luecken

روش

جامعه، نمونه، و روش نمونه‌گیری

پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری مورد مطالعه شامل تمام دانشجویان دانشگاه‌های شهر کرمان بود. شرکت کنندگان ۵۹۶ نفر از دانشجویان بودند که به روش تصادفی خوش‌های چندمرحله‌ای و درون هر خوشه به روش تصادفی ساده انتخاب شدند. برای انتخاب نمونه آماری ابتدا پنج دانشگاه (شهید باهنر، پیام نور، علوم پزشکی، چمران و آزاد) و از میان دانشگاه‌های شهر کرمان و در مرحله بعد، از میان دانشکده‌های هر دانشگاه چند دانشکده مجدداً به طور تصادفی انتخاب و در نهایت مشارکت کنندگان به تعداد تعیین شده مورد گزینش قرار گرفتند که رده سنی آن‌ها از ۱۷ تا ۳۹ سال با میانگین $21/02 \pm 2/28$ بود. با قدردانی پیش‌اپیش از مشارکت دانشجویان، در پایان پس از جلب رضایت‌همه، پرسش‌نامه‌ها پخش، و توسط آن‌ها تکمیل و در همان لحظه گردآوری شدند. برای تحلیل داده‌ها تحلیل مسیر به کمک نرم‌افزار AMOS استفاده شد.

۱۶۵

۱۶۵

ابزار

۱- مقیاس سبک‌های دلبستگی: این مقیاس با استفاده از مواد آزمون دلبستگی هازان و شیور ساخته و روی دانشجویان دانشگاه تهران هنجاریابی شده است (شارت، ۲۰۱۱). یک آزمون ۱۵ سوالی است و سه سبک دلبستگی ایمن (۱، ۴، ۷ و ۱۰)، اجتنابی (۲، ۵، ۸ و ۱۱) و دوسوگرا (۳، ۶، ۹ و ۱۲) را در مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت (خیلی کم = یک، کم = دو، متوسط = سه، زیاد = چهار، خیلی زیاد = پنج) را می‌سنجد. حداقل و حداً کثر نمره فرد در خرده‌مقیاس‌های آزمون به ترتیب پنج و ۲۵ خواهد بود. شارت و گنجی (۱۳۹۱) ضرایب آلفای کرونباخ خرده‌مقیاس‌های ایمن، اجتنابی و دوسوگرا را به ترتیب $0/83$ ، $0/80$ و $0/78$ گزارش کردند. در پژوهش حاضر ضرایب آلفای کرونباخ برای خرده‌مقیاس سبک دلبستگی ایمن، اجتنابی و دوسوگرا به ترتیب $0/61$ ، $0/64$ ، $0/71$ به

۳۶۹۶، شماره ۱۱، سال ۱۳۹۶، پیاپی ۴۲،夏 ۲۰۱۷
Vol. 11, No. 42, Summer 2017

دست آمد. نتایج تحلیل عاملی تأییدی با هدف بررسی روایی سازه، نشان داد که ساختار سه عاملی برازش خوبی با داده‌ها دارد و سوال ۳ این به دلیل پایین بودن بار عاملی حذف شد.

۲- مقیاس احساس تنهایی اجتماعی و عاطفی بزرگسالان (فرم کوتاه) : این مقیاس به وسیله دیتماسو، بران و بست^۲ (۲۰۰۴) براساس تقسیم‌بندی ویس طراحی و تهیه گردید. شامل ۱۵ گویه و سه خردۀ مقیاس احساس تنهایی رمانتیک (۶، ۳، ۸ و ۱۰)، خانوادگی (۱، ۹، ۵ و ۱۲) و اجتماعی (۱۱، ۷، ۴ و ۱۴) است و احساس تنهایی عاطفی از مجموع نمرات خردۀ مقیاس‌های رمانتیک و خانوادگی به دست می‌آید. در این مقیاس، با افزایش نمره افراد، نمره آن‌ها در عامل کلی احساس تنهایی افزایش نشان می‌دهد. در مقابل هر گویه طیف پنج گزینه‌ای از کاملاً مخالفم (نمره یک)، تا کاملاً موافقم (نمره پنج) قرار دارد. کسب نمره بالا در هر یک از ابعاد نشان دهنده احساس تنهایی بیشتر در آن بعد است. در پژوهش دیتماس و همکاران ضریب آلفای کرونباخ بین ۰/۹۰ تا ۰/۸۷ گزارش شد. در جریان بررسی ویژگی‌های روانسنجی این مقیاس در ایران جوکار و سلیمی (۱۳۹۰) نتایج تحلیل عاملی تأییدی، نشان داد که ساختار سه عاملی برازش خوبی با داده‌ها دارد. سوال ۱۵ به دلیل پایین بودن بار عاملی حذف شد. همچنین ضریب آلفا برای زیر مقیاس‌های احساس تنهایی رمانتیک، اجتماعی و خانوادگی به ترتیب برابر با ۰/۹۲، ۰/۸۴ و ۰/۷۸ بود. برای روایی همبستگی نمرات با نمرات مقیاس‌های ادراک حمایت اجتماعی، و نمرات مقیاس رضایت از زندگی استفاده شد. در مجموع مشخص گردید که مقیاس مذکور از روایی و اعتبار مطلوبی برخوردار است. در پژوهش حاضر به منظور بررسی اعتبار از ضرایب آلفای کرونباخ استفاده شد که مقدار آن برای عامل کلی احساس تنهایی ۰/۸۳ به دست آمد.

۳- مقیاس عزت نفس: مقیاس عزت نفس روزنبرگ^۳ (۱۹۷۹، ۱۹۶۵) در سال ۱۹۶۵ ساخته شد. این مقیاس احساس کلی افراد را از خود و پذیرش خود اندازه می‌گیرد. این ابزار شامل ۱۰ گویه‌ی کلی است که پنج جمله بالغات منفی و ۵ پنج جمله بالغات مثبت

1. short from of the social and emotional loneliness scale for adults

2. Ditommaso, Brannen, & Best
3. Rosenberg s self-esteem scale

بیان شده و خواننده باید به هریک از سؤال‌ها براساس مقیاس لیکرت چهار درجه‌ای از یک (کاملاً مخالف) تا چهار (کاملاً موافق) پاسخ دهد. سوال‌های ۶، ۵، ۲ و ۹ به صورت معکوس نمره گذاری می‌شوند. رشوانلو، تنها‌یی، کرامتی، سعادتی، و ابوطالب (۱۳۹۱) ضریب آلفای کرونباخ را ۰/۷۵ گزارش کرده‌اند که از همسانی درونی مناسب این مقیاس حکایت دارد. در پژوهش بربنا و سواری (۱۳۸۹) مقدار اعتبار آن ۰/۷۰ برابر شد. در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ برابر ۰/۷۸ به دست آمد. برای روایی مقیاس نیز از تحلیل عامل تأییدی استفاده شد، که ساختار تک عاملی برازش خوبی با داده‌ها داشت.

۴- پرسشنامه آمادگی به اعتیاد: این پرسشنامه با توجه به فرهنگ ایرانی توسط زرگر (۱۳۸۵) ساخته شده است. این مقیاس شامل ۳۶ گویی‌های اصلی و پنج گویی‌های دروغ‌سنج است که براساس مقیاس لیکرت (کاملاً مخالف، صفر؛ مخالفم، یک؛ موافقم، دو؛ و کاملاً موافقم، سه) تنظیم شده است. در پژوهش حکیم‌زاده (۱۳۸۶)، اعتبار این پرسشنامه با دو روش آلفای کرونباخ و دونیمه کردن برای کل پرسشنامه به ترتیب ۰/۸۸ و ۰/۸۷ گزارش شد. وی به منظور تعیین اعتبار پرسشنامه گرایش به اعتیاد نیز، نمرات آن را با پرسشنامه گرایش به خودکشی همبسته کرده که مقدار آن ۰/۴۸ و معنادار بوده است. در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۹ به دست آمد. برای روایی مقیاس نیز از تحلیل عامل تأییدی استفاده شد، که ساختار تک عاملی برازش خوبی با داده‌ها داشت.

یافته‌ها

آماره‌های توصیفی متغیرهای مورد مطالعه در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱: آماره‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیرها	میانگین	انحراف استاندارد	متغیرها	میانگین	انحراف استاندارد
سبک دلیستگی ایمن	۱۴/۰۵	۳/۱۵	احساس تنهایی	۳۰/۵۸	۷/۲۰
سبک دلیستگی اجتنابی	۱۳/۵۰	۳/۳۶	عزت نفس	۲۸/۱۶	۴/۸۲
سبک دلیستگی دوسوگرا	۱۰/۴۵	۳/۳۰	آمادگی به اعتیاد	۶۳/۱۲	۱۱/۷۶

ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲: ماتریس همبستگی مرتبه صفر متغیرهای پژوهش (n=۵۹۶)

(۶)	(۵)	(۴)	(۳)	(۲)	(۱)	متغیرها
-۰/۰۱	-۰/۰۱	-۰/۰۱	-۰/۰۸*	-۰/۱۷**	۱	۱- سبک دلبستگی این
-۰/۰۱	۰/۰۳	-۰/۰۶	-۰/۰۱	۱	-	۲- سبک دلبستگی اجتنابی
۰/۳۹**	-۰/۳۹**	۰/۳۸**	۱	-	-	۳- سبک دلبستگی دوسوگرا
۰/۲۴**	-۰/۱۹**	۱	-	-	-	۴- احساس تنهایی
-۰/۴۰**	۱	-	-	-	-	۵- عزت نفس
۱	-	-	-	-	-	۶- آمادگی به اعتیاد

*P<0/05, **P<0/01

همانگونه که در جدول ۲ ملاحظه می‌شود میان اکثر متغیرهای پژوهش ارتباط معنادار وجود دارد. این امر امکان انجام تحلیل‌های بعدی را فراهم می‌کند. نتایج تحلیل شامل اثرات مستقیم، غیرمستقیم و اثرات کل می‌باشد. برآوردهای ضرایب اثر مستقیم پیش‌بینی آمادگی به اعتیاد در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳: برآوردهای ضرایب اثر مستقیم

متغیرها	معناداری	یارامت استاندارد شده	برآورد پارامتر	برآورد پارامتر
سبک هویت اطلاعاتی	عزت نفس	۰/۱۵	۰/۰۳	۰/۰۰۲
	آمادگی به اعتیاد	۰/۲۲	۰/۱۱	۰/۰۲
سبک هویت هنجاری	عزت نفس	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۷۷
	آمادگی به اعتیاد	-۰/۰۵۳	-۰/۲۱	۰/۰۰۲
سبک هویت سردرگم	عزت نفس	-۰/۱۰	-۰/۱۲	۰/۰۰۳
	آمادگی به اعتیاد	۰/۰۲۶	۰/۰۱۳	۰/۰۰۱
سبک دلبستگی دوسوگرا	عزت نفس	-۰/۰۴۱	-۰/۰۲۸	۰/۰۰۳
	آمادگی به اعتیاد	۰/۰۸۰	۰/۰۲۲	۰/۰۰۵
سبک دلبستگی اجتنابی	عزت نفس	۰/۰۰۴	۰/۰۰۳	۰/۳۶
	آمادگی به اعتیاد	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۱	۰/۶۶
سبک دلبستگی این	عزت نفس	-۰/۰۰۸	-۰/۰۰۲	۰/۴۷
	آمادگی به اعتیاد	۰/۰۰۵	۰/۰۰۷	۰/۰۳
حمایت اجتماعی ادراک شده	عزت نفس	۰/۰۰۹	۰/۰۰۵	۰/۱۰
	آمادگی به اعتیاد	-۰/۰۰۶	-۰/۰۰۸	۰/۰۳
احساس تنهایی	عزت نفس	۰/۰۰۲	۰/۰۰۱	۰/۷۲
	آمادگی به اعتیاد	-۰/۰۰۴	-۰/۰۲۶	۰/۰۰۴
عزت نفس				

طبق داده‌های جدول ۳ اثر مستقیم سبک هویت اطلاعاتی بر عزت نفس (۰/۰۰۳) و بر آمادگی به اعتیاد (۰/۱۱) مثبت و معنادار است. و اثر مستقیم سبک هویت هنجاری بر عزت

نفس (۰/۰۱) مثبت و غیرمعنادار بر آمادگی به اعتیاد (۰/۲۱) معکوس و معنادار می‌باشد. همچنین اثر مستقیم سبک هویت سردرگم بر عزت نفس (۰/۱۲) معکوس و معنادار و بر آمادگی به اعتیاد (۰/۱۳) مثبت و معنادار است. اثر مستقیم سبک دلستگی دوسوگرا بر عزت نفس (۰/۲۸) معکوس و معنادار و بر آمادگی به اعتیاد (۰/۲۲) مثبت و معنادار است. اما اثر مستقیم سبک دلستگی اجتنابی بر عزت نفس (۰/۰۳) مثبت و غیرمعنادار و بر آمادگی به اعتیاد (۰/۰۱) معکوس و غیرمعنادار است. اثر مستقیم سبک دلستگی ایمن برآمادگی به اعتیاد (۰/۰۲) معکوس و غیرمعنادار است. اثر مستقیم حمایت اجتماعی ادراک شده بر عزت نفس (۰/۰۷) مثبت و معنادار و بر آمادگی به اعتیاد (۰/۰۵) مثبت و غیرمعنادار می‌باشد. اثر مستقیم احساس تنهایی بر عزت نفس (۰/۰۸) منفی و معنادار و بر آمادگی به اعتیاد (۰/۰۱) مثبت و غیرمعنادار است. اثر مستقیم عزت نفس بر آمادگی به اعتیاد (۰/۲۶) معکوس و معنادار می‌باشد. از میان متغیرهای بروزنزا سبک دلستگی دوسوگرا نسبت به سبک هویت هنجاری، سبک هویت سردرگم و سبک هویت اطلاعاتی اثر مستقیم بزرگتری بر آمادگی به اعتیاد (۰/۲۲) در مقابل (۰/۲۱، ۰/۱۳ و ۰/۱۱) دارد. در مجموع در مقایسه با سایر متغیرهای موجود در مدل عزت نفس بزرگترین اثر مستقیم رابر روی آمادگی به اعتیاد (۰/۲۶) دارد.

یکی از ویژگی‌های تحلیل مسیر برآورد اثرات غیرمستقیم بر یکدیگر است. ضرایب اثرات غیرمستقیم در جدول ۴ ارائه شده است.

جدول ۴: برآوردهای اثرات غیرمستقیم

متغیرها	برآورد پارامتر	پارامتر استاندارد شده	معناداری
سبک هویت اطلاعاتی	-۰/۰۹	-۰/۰۵	۰/۰۰۲
سبک هویت سردرگم	۰/۰۶	۰/۰۳	۰/۰۰۳
سبک هویت هنجاری	-۰/۰۰۸	-۰/۰۰۳	۰/۷۴
سبک دلستگی دوسوگرا	۰/۷۶	۰/۰۷	۰/۰۰۳
سبک دلستگی اجتنابی	-۰/۰۳	۰/۰۰۹	۰/۳۶
حمایت اجتماعی ادراک شده	-۰/۰۳	-۰/۰۲	۰/۰۳
احساس تنهایی	۰/۰۳	۰/۰۲	۰/۰۲

اثر غیرمستقیم سبک هویت اطلاعاتی بر آمادگی به اعتیاد (۰/۰۵) و معنادار است. بنابراین نقش واسطه‌ای عزت نفس بین سبک هویت اطلاعاتی و آمادگی به اعتیاد تأیید

می‌شود. اثر غیرمستقیم سبک هویت سردرگم (۰/۰۳) و معنادار است از آنجا که اثر غیرمستقیم از طریق عزت نفس صورت می‌گیرد می‌توان نتیجه گرفت که این متغیرین سبک هویت سردرگم و آمادگی به اعتیاد نقش واسطه‌ای ایفا می‌کند. اثر غیرمستقیم سبک دلپستگی دوسوگرا (۰/۰۷) و معنادار است. از آنجا که اثر غیرمستقیم از طریق عزت نفس صورت می‌گیرد می‌توان نتیجه گرفت که این متغیرین بین سبک دلپستگی دوسوگرا و آمادگی به اعتیاد نقش واسطه‌ای ایفا می‌کند. اثر غیرمستقیم حمایت اجتماعی ادراک شده (۰/۰۲) و معنادار است. از آنجا که اثر غیرمستقیم از طریق عزت نفس صورت می‌گیرد می‌توان نتیجه گرفت این متغیر بین حمایت اجتماعی ادراک شده و آمادگی به اعتیاد نقش واسطه‌ای ایفا می‌کند. اثر غیرمستقیم احساس تنهایی (۰/۰۲) و معنادار است. از آنجا که اثر غیرمستقیم از طریق عزت نفس صورت می‌گیرد می‌توان نتیجه گرفت این متغیر بین احساس تنهایی و آمادگی به اعتیاد نقش واسطه‌ای ایفا می‌کند. از میان متغیرهای برونزا سبک دلپستگی دوسوگرا نسبت به سبک هویت اطلاعاتی و سبک هویت سردرگم اثر غیرمستقیم بزرگتری بر آمادگی به اعتیاد (۰/۰۵ در مقابل -۰/۰۷ و ۰/۰۳) دارد.

یکی دیگر از پارامترهای برآورد شده اندازه‌گیری اثرات کل می‌باشد که از ترکیب اثرات مستقیم و غیرمستقیم به دست می‌آید. در برخی موارد بر یکدیگر اثر مستقیم و یا فقط اثر غیرمستقیم دارند که در این صورت اثر کل برابر با اثر مستقیم و غیرمستقیم می‌باشد که در جدول شماره ۵ ارائه شده است.

جدول ۵: اثرات کل متغیرهای ارائه شده در مدل

متغیرها	برآورد پارامتر	پارامتر استاندارد شده	معناداری
سبک هویت اطلاعاتی	۰/۱۲	۰/۰۶	۰/۱۳
سبک هویت هنجاری	-۰/۵۴	-۰/۲۱	۰/۰۰۲
سبک هویت سردرگم	۰/۳۲	۰/۱۷	۰/۰۰۲
سبک دلپستگی دوسوگرا	۱/۰۷	۰/۳۰	۰/۰۰۵
سبک دلپستگی اجتنابی	-۰/۰۸	-۰/۰۲	۰/۵۲
سبک دلپستگی این	-۰/۰۸	-۰/۰۲	۰/۴۷
حمایت اجتماعی ادراک شده	-۰/۰۳	-۰/۰۷	۰/۰۴
احساس تنهایی	۰/۰۶	۰/۰۳	۰/۴۴
عزت نفس	۰/۶۴	-۰/۲۶	۰/۰۰۳

۱۷۰
170سال یازدهم شماره ۳۲ تابستان ۱۳۹۶
Vol. 11, No. 42, Summer 2017

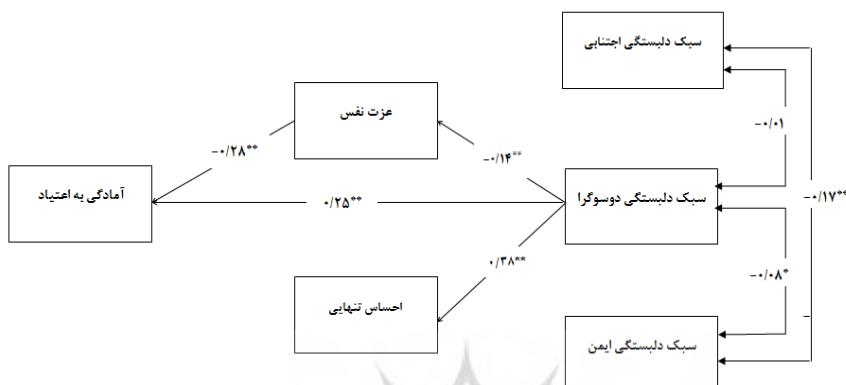
نتایج مندرج در جدول شماره پنج نشان می‌دهد که اثر کل سبک هویت اطلاعاتی (۰/۰۶) و معنادار است. هم‌چنین اثر کل سبک هویت هنجاری (۰/۲۱) و معنادار است. اثر کل سبک دلبستگی دوسوگرا (۰/۳۰) و معنادار است. اثر کل سبک دلبستگی اجتنابی و سبک دلبستگی ایمن غیرمعنادار است. اثر کل حمایت اجتماعی ادراک شده (۰/۰۷) و معنادار است. اثر کل احساس تنهایی (۰/۰۳) و غیرمعنادار است. اثر کل عزت نفس (۰/۲۶) و معنادار است. و سبک دلبستگی دوسوگرا نسبت به دیگر متغیرها اثر کل بیشتری بر آمادگی به اعتیاد دارد. از دیگر ویژگی‌های تحلیل مسیر مقایسه اثرات کل متغیرها بر یکدیگر، مقایسه اثرات مستقیم و با غیرمستقیم و همچنین اندازه‌گیری میزان واریانس تبیین شده آمادگی به اعتیاد توسط مدل است. مقایسه اثرات مستقیم، غیرمستقیم در جدول ۶ ارائه شده است.

جدول ۶: مقایسه اثرات مستقیم، غیرمستقیم، و کل میزان واریانس تبیین شده متغیرها

متغیرها	اثر مستقیم	اثر غیرمستقیم	اثر کل	واریانس تبیین شده
سبک هویت اطلاعاتی	-	-۰/۰۵	۰/۱۱	
سبک هویت هنجاری	-۰/۲۱	-	-۰/۲۱	
سبک هویت سردرگم	۰/۱۷	۰/۰۳	۰/۱۳	
سبک دلبستگی دوسوگرا	۰/۳۰	۰/۰۷	۰/۲۲	
سبک دلبستگی اجتنابی	-۰/۰۲	۰/۰۰۹	-۰/۰۱	
سبک دلبستگی ایمن	-۰/۰۲	-	-۰/۰۲	
حمایت اجتماعی ادراک شده	۰/۲۷	-۰/۰۷	-۰/۰۲	
احساس تنهایی	-	-۰/۰۲	-	
عزت نفس	-۰/۰۶	-	-۰/۰۶	

همان‌طور که در جدول ۶ مشاهده می‌شود از میان متغیرهای بروزنزا سبک دلبستگی دوسوگرا نسبت به سبک هویت هنجاری، سبک هویت سردرگم، حمایت اجتماعی ادراک شده اثر کل بیشتری بر آمادگی به اعتیاد (۰/۳۰ در مقابل ۰/۲۱، ۰/۱۷، ۰/۰۷) دارد. در مجموع اثر کل عزت نفس (۰/۰۶) بر آمادگی به اعتیاد نسبت به سایر متغیرها بیشتر است. همچنین با توجه به جدول ۳ اثر مستقیم (۰/۱۱) سبک هویت اطلاعاتی نسبت به اثر غیرمستقیم (۰/۰۵) آن بیشتر است. اثر مستقیم (۰/۱۳) سبک هویت سردرگم نسبت به اثر

غیرمستقیم (۰/۰۳)، آن بیشتر است. اثر مستقیم (۰/۲۲) سبک دلبستگی دوسوگرا نسبت به اثر غیرمستقیم (۰/۰۷) آن بیشتر است. این متغیرها در مجموع ۰/۲۷ درصد از واریانس آمادگی به اعتیاد را تبیین می‌کنند. شکل ۱، مدل نهایی متغیرهای پژوهش را نشان می‌دهد.

شکل ۱: نمودار مسیر مدل بازش شده پیش‌بینی آمادگی به اعتیاد

به منظور بررسی بازش مدل، شاخص‌های بازش مدل محاسبه گردید که نتایج در جدول ۷ ارائه شده است.

۱۷۲
172

جدول ۷: شاخص‌های بازش مدل

مدل	شاخص	حد مطلوب آماره	مقدار گزارش شده
ریشه میانگین توان دوم خطای تقریب (RMSEA)		۰/۱	۰/۰۸
شاخص برآزندگی (GFI)		۰/۹۹	۰/۹۰
شاخص برآزندگی تعدیل یافته (AGFI)		۰/۹۱	۰/۹۰
مدل اصلاح شده			
برازش مقایسه ای (CFI)		۰/۹۶	۰/۹۰
شاخص برآزش افزایشی (IFI)		۰/۹۶	۰/۹۰
برازش نرم (NFI)		۰/۹۶	۰/۹۰

به طور کلی، نمرات شاخص‌های CFI، IFI، NFI، AGFI، GFI بین صفر تا یک متغیر است که هر چه به یک نزدیک‌تر باشد نشان‌دهنده بازش مناسب مدل است که البته نمرات بالای ۰/۹۰ مناسب ترین بازش مدل را دارد (رامین مهر و چارستاد، ۱۳۹۲؛ و مکالوم، براون و سوگوارا، ۱۹۹۶). مقدار شاخص برآزندگی افزایشی (CFI) برابر با

سال یازدهم شماره ۳۲ تابستان ۱۳۹۶
Vol. 11, No. 42, Summer 2017

۰/۹۶، شاخص‌های نیکویی برازش (GFI) برابر با ۰/۹۶، مقدار هنجار شده بنتلر-بونت (NFI) برابر با ۰/۹۶، شاخص برازنده‌گی تعدیل یافته (AGFI) برابر ۰/۸۲ و مقدار شاخص برازش افزایشی (IFI) برابر با ۰/۹۶، است بنابراین همه شاخص‌های نشان می‌دهند که مدل پس از اصلاح، برازنده‌گی بسیار مناسبی با داده‌ها پیدا کرده است.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر به منظور بررسی روابط مستقیم و غیرمستقیم سبک‌های دلبستگی، احساس تنها‌یی و عزت نفس بر آمادگی به اعتیاد در قالب یک مدل علی انجام شد. نتیجه تحلیل مسیر نشان داد که مدل از برازش کامل برخودار است. براساس یافته‌ها از میان سبک‌های دلبستگی تنها سبک دلبستگی دوسوگرا به صورت مستقیم و غیرمستقیم از طریق احساس تنها‌یی و عزت نفس پیش‌بینی کننده آمادگی به اعتیاد است. بررسی رابطه بین سبک دلبستگی دوسوگرا و آمادگی به اعتیاد نشان داد که براساس سبک دلبستگی دوسوگرا می‌توان آمادگی به اعتیاد را پیش‌بینی کرد. این یافته با پژوهش‌های زینلی (۲۰۱۴)، مرتضوی‌زاده و ارجمندی بگلر (۲۰۱۲) و باقری، آزاد فلاح، و فتحی آشتیانی (۱۳۹۲) همخوان است. در توجیه این یافته می‌توان گفت که دلبستگی‌های مختلف افراد با اختلال‌های شدید روانی، رفتارهای ضداجتماعی و بزهکارانه و مشکلات سازگاری رابطه دارد (ریچ و سیژ^۱، ۲۰۰۲). نوجوانانی که تعامل کمتری با والدین دارند و دارای دلبستگی نایمن هستند، مشکلات رفتاری بیشتری را نشان می‌دهند. این امر می‌تواند زمینه‌ای جهت گرایش آنان به سمت رفتارهای ضداجتماعی و بزهکارانه باشد. به نظر می‌رسد که افراد نایمن برای فرونشانی عواطف، احساسات منفی و رویدادهای آسیب‌زاوی که تجربه می‌کنند، بیش از افراد ایمن از رفتارهای ضداجتماعی از جمله سوء‌صرف مواد به عنوان یک مکانیزم خوددرمانی استفاده می‌کنند (محمدزاده، خسروی و رضایی، ۱۳۹۱).

همچنین سبک دلبستگی دوسوگرا توانست به طور غیرمستقیم به واسطه گری عزت نفس و احساس تنها‌یی آمادگی به اعتیاد را پیش‌بینی کند. این یافته با نتایج تحقیقات

رینگر، بیوچنانان، ولسک و لیسکر^۱ (۲۰۱۴)، یونگ و شنینگ^۲ (۲۰۱۳)، خوشکام، احمدی، فاتحی‌زاده، و اعتمادی (۲۰۱۲)، احدی (۱۳۸۸)، مؤیدفر، آقامحمدیان و طباطبایی (۱۳۸۶) و وو^۳ (۲۰۰۹) همخوان است. در تبیین این یافته با استناد به پژوهش‌های قبلی (لیری^۴، ۱۹۹۹). از طرفی، این گونه ارتباطات نزدیک به گونه‌ای عمیق با سبک دلبستگی اشخاص رابطه دارد (بالی، ۱۹۶۹). افرادی که دارای سبک دلبستگی دوسوگرا هستند، برای برقراری روابط نزدیک تمایل شدیدی دارند، اما در عین حال نگرانی بسیاری از طرد شدن دارند. پذیرش از طرف دیگران را شرط لازم برای داشتن احساس خوب نسبت به خود می‌دانند. این افراد تصویر منفی از خود و نگرش مثبت به دیگران دارند (هیزن و شیور^۵، ۱۹۸۷). بنابراین داشتن الگو و تصویر انتزاعی منفی از خود، سبب می‌شود که افراد مضطرب- دوسوگرا عزت‌نفس پایین تری داشته باشند. هم‌چنین افراد با سبک دلبستگی دوسوگرا از حس درونی شده خود- ارزشمندی، راحتی و صمیمیت در ارتباطات نزدیک برخوردار نیستند، با این ویژگی‌ها انتظار می‌رود افراد دوسوگرا عزت‌نفس پایین تری نشان دهند.

۱۷۴
۱۷۴

علاوه بر این نتایج تحقیقی نشان داده است کودکانی که از طرف چهره دلبستگی طرد می‌شوند، احساس تنهایی شدید می‌کنند، مضطرب و عصبانی هستند، عزت نفس پایین دارند (کوپر، شیور، و کالینز^۶، ۱۹۹۸). به طور کلی باید گفت شکست مادر در ایجاد یک ارتباط گرم، حساس و پاسخ‌دهنده زندگی مشکلات خلقی و پایداری در کودک ایجاد می‌کند (ریشل^۷، ۲۰۱۲). هر شکافی در مبالغه مادر^۸ کودک ایجاد گردد، می‌تواند تأثیر منفی قاطعی بر تحول شخصیت کودک داشته باشد و در آینده به اختلالات کم و بیش و خیم مرضی منجر گردد و باعث احساس تنهایی در بزرگسالی شود (دادستان، ۱۳۸۷).

سال پایانی: ۱۳۹۶ شماره ۳۲ تابستان
Vol. 11, No. 42, Summer 2017

1. Ringer, Buchanan, Olesek, & Lysaker
2. Yang & Schaning
3. Wu

4. Leary
5. Hazan & Shaver
6. Cooper, Shaver, & Collins
7. Rishel

بررسی رابطه بین عزت نفس و آمادگی به اعتیاد نشان داد که براساس عزت نفس می‌توان آمادگی به اعتیاد را به طور منفی پیش‌بینی کرد. این یافته با نتایج پژوهش‌های ریچاردسون، و همکاران (۲۰۱۲)، کارترس و بیرن^۱ (۲۰۱۳)، شیخ‌الاسلامی، ستوده‌ناورودی، زینعلی و طالبی (۱۳۹۲)، خیری، عبداللهی و شاهقلیان (۱۳۹۲)، گارسیا-رودریگیوز^۲ و همکاران (۲۰۱۱)، علوی (۲۰۱۱)، یانگ و شینینگ^۳ (۲۰۱۰)، دهارت، تنن، آرمی، تاد، و مهر^۴ (۲۰۰۹)، چوپیو جنکام‌جورن و پیچیرونگ^۵ (۲۰۰۹)، دونلی، یانگ، چیرسون، پهلو، و هرناندز^۶ (۲۰۰۸)، لویس، فیلیپی، و نیبورز^۷ (۲۰۰۷)، و رجایی و بیاضی (۱۳۸۵) همخوان است. در تبیین این یافته با استناد به پژوهش‌های قبلی می‌توان گفت پژوهش‌هایی که به مطالعه پیامدهای عزت نفس اختصاص یافته‌اند، نشان می‌دهند که افراد با عزت نفس آسیب دیده به پیامدهای روانی و جسمانی زیان‌آوری چون اضطراب و افسردگی، اختلال‌های جسمانی و روانی، مشکلات رفتاری و ارتباطی و پاسخ‌های نامطلوب و انحراف آمیز مانند استفاده از موادمخدّر دچار می‌شوند (زاکرمن^۸، ۱۹۸۹).

۱۷۵

۱۷۵

۱۳۸۶
پژوهش، سالهای ۱۳۹۶-۱۳۹۵، شماره ۴۲، سال ۱۱، پیاپی ۱۷۵
Vol. 11, No. 42, Summer 2017

ورایت، رافورد و دل کاستیلو^۹ (۲۰۰۹) مهمترین عامل اعتیاد به مواد را طرد شدن و مورد توهین و ناسزا قرار گرفتن در دوران کودکی می‌داند که با ایجاد بی ارزشی و بی کفایتی در دوران بزرگسالی به کاهش عزت نفس افراد منجر می‌شود و عزت نفس پایین نقش مهمی در شروع اعتیاد دارد. همچنین براساس نظریه خود تحریری، تخریب عزت نفس کلی فرد، عامل اصلی در سوء‌صرف مواد و پیشگیری از آن محسوب می‌شود (محمدخانی، ۱۳۸۶). به طور کلی چنین به نظر می‌رسد که داشتن عزت نفس بالا برای یک خوداثرمندی سالم و قوی ضروری است. عزت نفس بالا باعث افزایش تلاش، پشتکار و انگیزش فرد می‌شود و از مؤثرترین عوامل تعیین کننده عملکرد افراد به ویژه در کنترل، پالایش و پیگیری برنامه‌های درمانی مددجویان وابسته به موادمخدّر است (حبیبی صالح‌مقدم، طلایی،

1. Carters, & Byrne
2. Garcia-Rodriguez
3. Dehart, Tennen, Armeli, Todd, & Mohr
4. Chaveepojnkamjorn & Pichainarong

5. Donnelly, Young, Pearson, Penhollow, & Hernandez
6. Lewis, Phillipi, & Neighbors
7. Zuckerman
8. Wright, Crawford, & Del Castillo

ابراهیم زاده، و کریمی مونقی، ۱۳۹۰). به طور کلی افرادی که از عزت نفس بالاتری برخودار می‌باشند، سازگاری بهتری در محیط اجتماعی خواهند داشت. این افراد قادر به ایجاد تغییرات مطلوب در شخصیت خویش می‌باشند. افرادی که دارای عزت نفس بالا هستند، می‌توانند با مشکلات گوناگون زندگی خود روبرو شده و رفتارهای نامناسب خود را به نحوی مطلوب و قابل قبول تغییر دهن (هندرسون، داکوف، شواترز و لیدل، ۲۰۰۶). افراد با عزت نفس پایین آمادگی بیشتری برای ارزیابی منفی خود دارند (سایپنگتون، ۱۹۸۹، ۱۳۸۵). این ویژگی‌های منفی در افراد با عزت نفس پایین سبب می‌شود که با شکست در مراحل زندگی و با حضور همسالان منحرف به طرف اعتیاد کشیده شوند و مستعد مصرف مواد مخدر باشند. این پژوهش بر روی قشر دانشجو و تحصیل کرده انجام شد و شاید به این دلیل قدرت تعمیم آن کاهش پیدا کند. نظر به این که سن گرايش به اعتیاد کاهش یافته پیشنهاد می‌شود تحقیقاتی که در زمینه آمادگی به اعتیاد است در جامعه دانش آموزی انجام گیرد.

منابع

- احدى، بول (۱۳۸۸). رابطه احساس تنهایی و عزت نفس با سبک‌های دلبستگی دانشجویان. *مطالعات روان‌شناسی*، ۱۵(۱)، ۹۵-۱۱۲.
- باقری، مریم؛ آزادفلح، پرویز و فتحی آشتیانی (۱۳۹۲). مقایسه سبک‌های دفاعی و دلبستگی در زنان مبتلا به سوء مصرف دارو و غيرمعتاد. *مجله روان‌شناسی*، ۱۶(۲)، ۲۳۶-۲۲۰.
- برنا، محمد رضا و سواری، کریم (۱۳۸۹). ارتباط ساده و چندگانه عزت نفس، احساس تنهایی و ابراز وجود با کمرویی. *یافته‌های نو در روان‌شناسی*، ۱۷(۵)، ۶۲-۵۳.
- بشرارت، محمدعلی و گنجی، پویش (۱۳۹۱). نقش تعدیل کننده سبک‌های دلبستگی در رابطه بین ناگویی هیجانی و رضایت زناشویی. *مجله اصول بهداشت روانی*، ۱۴(۵۶)، ۳۴۴-۳۵.
- جوکار، بهرام و سلیمانی، عظیمه (۱۳۹۰). ویژگی‌های روان‌سنگی فرم کوتاه مقیاس احساس تنهایی اجتماعی و عاطفی بزرگسالان. *مجله علوم رفتاری*، ۱۵(۴)، ۳۱۷-۳۱۱.

۱۷۶

۱۷۶

سال پایانی: ۱۳۹۶ شماره ۳۲ تابستان
Vol. 11, No. 42, Summer 2017

حبیبی، رحیم؛ صالح مقدم، امیرضا؛ طلایی، علی؛ ابراهیم زاده، سعید و کریمی مونقی، حسین (۱۳۹۰). بررسی تأثیر آموزشی حل مسئله تعديل شده با رویکرد خانواده محور، بر میزان عزت نفس مددجویان وابسته به مواد مخدر. *مجله دانشکده پژوهشگاه علوم پژوهشگی مشهد*، (۱)، ۵۶-۲۵.

حسین المدنی، سید علی؛ احمدی، حسن؛ کریمی، یوسف؛ بهرامی، هادی و معاضدیان، آمنه (۱۳۹۱). مقایسه تاب آوری، سبک‌های هویتی، معنویت و حمایت اجتماعی ادراک شده در افراد معتاد، غیرمعتاد و بھبودیافته. *فصلنامه اعتیادپژوهی*، (۲۱)، ۶۴-۴۷.

حکیم‌زاده، فهیمه (۱۳۸۶). تأثیر آموزش آموزه‌های مذهبی بر ابراز وجود، عدم گرایش به اعتیاد و عدم گرایش به خودکشی در دانشجویان دختر ساکن خوابگاه‌های دانشگاه اهواز. *پایان‌نامه کارشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز*.

خیری، طوبی؛ عبداللهی، محمدحسین و شاهقلیان، مهناز (۱۳۹۲). مقایسه هوش هیجانی، سبک دلبستگی و عزت نفس در افراد معتاد و غیرمعتاد. *روان‌شناسی سلامت*، (۷)، ۸۱-۶۹.

دادستان، پریخ و منصور، محمود (۱۳۸۷). *روان‌شناسی ژنتیک ۲. نظام تحولی از روان‌تحلیل گری تا رفتارشناسی و نظام‌های عینی*. تهران: انتشارات رشد.

دلاور، علی و رشید، خسرو (۱۳۸۳). نقش آموزش مهارت‌های ابراز وجود و حل مسئله در پیشگیری و کاهش مصرف سیگار دانش‌آموزان شهر تهران. *مطالعات روان‌شناسی*، (۱)، ۱۶-۲.

رامین‌مهر، حمید و چارستاد، پروانه (۱۳۹۲). روش تحقیق کمی با کاربرد مدل‌سازی معادلات ساختاری. تهران: ترمه.

رجایی، علیرضا و بیاضی، محمدحسین (۱۳۸۵). تأثیر یک برنامه پیشگیری از اعتیاد بر عزت نفس، نگرش، گرایش و آگاهی نوجوانان در سوءمصرف مواد. *دانش و پژوهش در روان‌شناسی*، (۳۰)، ۸۶-۷۱.

زرگر، یدالله (۱۳۸۵). ساخت مقیاس ایرانی آمادگی به اعتیاد. ارائه در دومین کنگره انجمان روان‌شناسی ایران. تهران: انجمان روان‌شناسی ایران.

نهای رشوانلو، فرهاد؛ کرامتی، راضیه؛ و سعادتی شامیر، ابوطالب (۱۳۹۱). خوشبینی و عزت نفس در نوجوانان دختر: نقش سبک‌های هویت. *روان‌شناسی کاربردی*، (۶)، ۹۹-۷۳.

ساپینگتون، اندوا (۱۹۸۹). بهداشت روانی. مترجم: حمید رضا حسین شاهی برواتی (۱۳۸۵). تهران: روان. نوبت چاپ ۵.

شيخ‌الاسلامی، فرزانه؛ ستوده ناورودی، امید؛ زینعلی، شینا و طالبی، محمود (۱۳۹۲). ارتباط باورهای مذهبی، سلامت روان، عزت نفس و خشم در افراد عادی و وابسته به مواد. پرستاری و مامایی جامع نگر، (۲)، ۵۱-۴۵.

مؤیدفر، همام؛ آقا محمدیان، حمیدرضا و طباطبایی، سید محمود (۱۳۸۶). بررسی رابطه سبک‌های دلبستگی، سرخختی و عزت نفس اجتماعی. *فصلنامه مطالعات روان‌شناختی*، ۱(۳)، ۵۹-۷۱.

محمدخانی، شهرام (۱۳۸۶). مدل ساختاری مصرف مواد در نوجوانان در معرض خطر: ارزیابی اثر مستقیم و غیرمستقیم عوامل فردی و اجتماعی. *فصلنامه پژوهش در سلامت روان‌شناختی دانشگاه تربیت معلم*، ۱(۲)، ۱۴-۵.

محمدزاده، جهانشا؛ خسروی، افراه‌رضایی، علی اصغر (۱۳۹۱). بررسی سبک‌های دلبستگی به عنوان یکی از متغیرهای پیش‌بین در روابطگی به موادمخدّر در نوجوانان پسر شهر ایلام. *مجله تحقیقات نظام سلامت*، ۸(۷)، ۱۱۵۹-۱۱۶۵.

نظری چکنی، اکرم؛ بهروزی، ناصر؛ مهرابی‌زاده هنرمند، مهناز؛ و هاشمی شیخ شبانی، اسماعیل (۱۳۹۲). رابطه دلبستگی ایمن، خوش‌بینی، و حمایت اجتماعی با رضایت از زندگی داشجویان دختر. *فصلنامه زن و فرهنگ*، ۱۵(۴)، ۵۷-۴۵.

Alavi, H. R. (2011). The role of self-esteem in tendency towards, theft and prostitution. *Addiction & Health*, 3(3-4), 119-124.

Besharat, M. A. (2011). Development and validation of adult attachment inventory. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 30, 475-479. DOI:10.1016/j.sbspro.2011.10.093

Borhani, Y. (2013). Substance abuse and insecure attachment styles: A relational study. *LUX: A Journal of Transdisciplinary Writing and Research from Claremont Graduate University*, 1(4), 1-13.

Botvin, G. J. (2000). Preventing drug abuse in schools: social and competence enhancement approaches targeting individual- level etiological factors. *Addictive Behavior*, 25(6), 887-897.

Bowlby, J. (1969). *Attachment and loss (vol.1)*. New York: Basic Books.

Brown, J. D. (1993). Self-esteem and self-evaluation: Feeling is believing. In J. Suls (Ed.), *Psychological perspectives on the self* (Vol. 4), (pp. 27-58). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.

Carters, M. A., & Byrne, D. G. (2013). The role of stress and area-specific self-esteem in adolescent smoking. *Australian Journal of Psychology*, 65(3), 180° 187.

Chaveepojnkamjorn, W., & Pichainarong, N. (2009). Self-Esteem and drinking refusal self-efficacy among upper secondary school students with hazardous alcohol consumption. *Journal of science and Technology*, 28(1), 47-55.

Cooper, M. L., Shaver, P. R., & Collins, N. L. (1998). Attachment styles, emotion regulation, and adjustment in adolescence. *Journal of Personality and Social Psychology*, 74(5), 1380-1397.

Dadgar, H., Abdolmanafi, A., Rostami, R., & Hamidi, S. H. (2010). Relationship between attachment styles and alexithymia components among patients with substance use disorder and normal people. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 5(5) 421-425

- Dehart, T., Tennen, H., Armeli, S., Todd, M., & Mohr, C. (2009). A diary study of implicit self-esteem, interpersonal interactions and alcohol consumption in college students. *Journal of Experimental Social Psychology*, 45(4), 720° 730.
- DiTommaso, E., Brannen, C., & Best, L. A. (2004). Measurement and validity characteristics of the short version of the social and emotional loneliness scale for adults. *Educational and Psychological Measurement*, 64(1), 99-119.
- Donnelly, J., Young, M., Pearson, R., Penhollow, T. M., & Hernandez, A. (2008). Area specific self-esteem, values, and adolescent substance use. *Journal of Drug Education*, 38(4), 389-403.
- Duschinsky, R. (2015). The emergence of the disorganized/disoriented (D) attachment classification, 1979 –1982. *History of Psychology*, 18(1), 32° 46. DOI: 10.1037/a0038524.
- Essex, E. L., Petras, D., & Massat, C. R. (2008). Predictors of loneliness among court-involved and substance abusing mothers. *Women and Criminal*, 17(2-3), 63-74. DOI: 10.1300/J012v17n02_05.
- Garcia-Rodriguez, O., Suarez-Vazquez, R., Santonja-Gomez, F.J., Secades-Villa, R & Sanchez-Hervas, E. (2011). Psychosocial risk factors for adolescent smoking: A school-based study. *Journal of Clinical and Health Psychology*, 11(1), 23-33.
- Hazan, C., & Shaver, P. (1987). Conceptualizing romantic love as an attachment process. *Journal of Personality and Social Psychology*, 52(3), 511-524.
- Henderson, C. E., Dakof, G. A., Shwartz, S. J., & Liddle, H. A. (2006). Family functioning, self° concept and severity of adolescent externalizing problem. *Journal of Child and Family Studies*, 15(26), 721-731.
- Huntsinger, E. T. & Luecken, L. J. (2004). Attachment relationships and health behavior: The mediational role of self-esteem. *Psychology and Health*, 19(4), 515° 526.
- Khoshkam, S., Bahrami, F., Ahmadi, A., Fatehizade, M., & Etemadi, O. (2012). Attachment style and rejection sensitivity: The Mediating effect of self-esteem and worry among Iranian College students. *Europe's Journal of Psychology*, 8(3), 363° 374. DOI:10.5964/ejop.v8i3.463.
- Lamis, D. A., Ballard, E. D., & Patel, A. B. (2014). Loneliness and suicidal ideation in drug-using college students. *Suicide and Life-Threatening Behavior, Suicide and Life-Threatening Behavior*, 44(6), 629° 640.
- Leary, M. R. (1999). Making sense of self-esteem. *Current Directions in Psychological Science*, 8(1), 32-35.
- Levy, K. N., Meehan, K. B & Weber, m. (2006). Change in attachment pattern and reflective function in a randomized control trial of transference- focused psychotherapy for borderline personality disorder. *Journal of consulting and clinical psychology*, 74(6), 1027-1040.
- Lewis, M. A., Phillipi, J., & Neighbors, C. (2007). Morally based self-esteem, drinking motives, and alcohol use among college students. *Psychology of Addictive Behaviors*, 21(3), 398-403.
- MacCallum, R. C., Brown, M. W., & Sugawara, H. M. (1996). Power analysis and determination of sample size for covariance structure modeling. *Psychological Methods*, 1(2), 130-149.

- Mortazavizadeh, Z., Arjmandi Beglar A. (2012). Comparing attachment styles in opium addicts and non addicts. *European Journal of Experimental Biology*, 2(4), 927-930.
- Otsuki, T. A. (2003). Substance use, self-esteem, and depression among Asian American adolescents. *Journal of Drug Education: Substance Abuse Research and Prevention*, 33(4), 369-390.
- Reich, W.A. & Siege, H. I. (2002). Attachment, ego ° identity development and exploratory interest in university student. *Asian Journal of Social Psychology*, 5(2), 125-134.
- Richardson, C. G., Kwon, J. Y., & Ratner, P. A. (2012). Self-esteem and the initiation of substance use among adolescents. *Canadian Journal of Public Health*, 104(1), e60-e63.
- Ringer, J. M., Buchanan, E. E., Olesek, K., & Lysaker, P. H. (2014). Anxious and avoidant attachment styles and indicators of recovery in schizophrenia: Associations with self-esteem and hope. *Psychology and Psychotherapy*, 87(2), 209- 221. DOI: 10.1111/papt.12012.
- Rishel, C. W. (2012). Pathways to prevention for children of depressed mothers: a review of the literature and recommendations for practice. *Depression Research and Treatment*, Article ID 313689. DOI:10.1155/2012/313689.
- Rosenberg, M. (1965). *Society and adolescent self-image*. New Jersey: Princeton University press.
- Rosenberg, M. (1979). *Conceiving the self*. New York: Basic Book.
- Uba, I., Yaacob, S. N., Talib, M. A., Abdullah, R., & Mofrad, S. (2013). The role of self-esteem in the diminution of substance abuse among adolescents. *International Review of Social Sciences and Humanities*, 5(2), 140-149.
- Vanhalst , J., Klimstra, T. A. , Luyckx, K., Scholte, R. H. J., Engels, R. C. M. E., & Goossens, L. (2012). The interplay of loneliness and depressive symptoms across adolescence: exploring the role of personality traits. *Journal of Youth and Adolescence*, 41(6):776-87. DOI: 10.1007/s10964-011-9726-7.
- Wright, M. O., Crawford, E., Del Castillo, D. (2009). Childhood emotional maltreatment and later psychological distress among college students: The mediating role of maladaptive schemas. *Child Abuse and Neglect: The International Journal*, 33(1), 59-68. DOI: 10.1016/j.chabu.2008.12.007.
- Wu, C. (2009). The relationship between attachment style and self-concept clarity: the mediation effect of self-esteem. *Personality and Individual Differences*, 47(1), 42-46.
- Yang, Z., & Schaning, C. H. M. (2010). The Impact of Parenting Strategies on Child Smoking Behavior: The Role of Child Self-Esteem Trajectory. *Journal of Public Policy Marketing*, 29(2), 232-247.
- Zeinali, A. (2014). Relationship of attachment styles with addiction susceptibility in children. *Journal of Applied Science and Agriculture*, 9(3), 1321-1327.
- Zuckerman, D. M. (1989). Stress, self-esteem, and mental health: How does gender make a difference? *Sex Roles*, 20(7-8), 429-444. DOI: 10.1007/BF00288001.

۱۸۰
180

سال بیاندھم شماره ۳۲ تابستان ۱۳۹۶
Vol. 11, No. 42, Summer 2017